

Hej då Trump. Och nu då?

Hej då Trump. Och nu då?

Ingen av dessa presidenter i USA har kunnat besegra den segerrika kubanska revolutionen. Inte du heller!

Det faktum att en annan framtoning intar Vita Huset, även om det fortsätter att låtsas ?leda världen?, är ett tillfälle att gå framåt med de frågor där det finns stort internationellt samförstånd. Sådant som klimatförändringarna, kärnvapenavtalet med Iran och en väg till normalisering av relationerna mellan USA och Kuba.

Det som professor Cornel West, i en ovanlig intervju på CNN, betecknade som en dispyt mellan fascisterna i Vita Huset och Demokratiska Partiets nyliberala del, verkar avgöras till den senares fördel.

Annars är inte optimismen inom etablissemangen särskilt utbredd. Tidskriften Foreign Affairs skriver att ? en ny administration kommer inte bota amerikansk demokrati. Förрутtnelsen av de politiska institutionerna i USA går djupare än Donald Trump.?

Men låt oss ha rätt att hysa hopp, särskilt då vi i Kuba har utstått den mest våldsamma och kriminella brutaliteten från den 12:e USA-presidenten. Också han misslyckades med att förstöra den kubanska revolutionen.

Det faktum att en annan framtoning intar Vita Huset, även om det fortsätter att låtsas "leda världen", är ett tillfälle att gå framåt med de frågor där det finns stort internationellt samförstånd. Sådant som klimatförändringarna, kärnvapenavtalet med Iran och en väg till normalisering av relationerna mellan USA och Kuba.

Även om de enligt sina uttalanden under valkampanjen såväl Donald Trump, Mike Pence, Joseph Biden och Kamala Harris olyckligtvis verkar dela samma definition av denna ö: att det har en "regim", en "diktatur" som måste förändras genom USA:s politik. Lyckligtvis var de två senare för att ändra vad de anser vara "en misslyckad politik" mot vårt land av den nuvarande presidenten.

Det Kamala Harris skrev i ett svar till nyhetsbyrån EFE strax innan valet 3 november är uppmuntrande när det gäller att avskaffa de extrema åtgärder som Trump införde. Men de upprepar den nedsättande propagandan och retoriken från Kalla Kriget. Efter att ha talat om "regimens förtryck", sade hon "Vi ska ändra Trumps misslyckade politik." Biden kommer också att, som tidigare, kräva frisläppandet av "politiska fångar" och tänker göra mänskliga rättigheter till huvudfrågan i de diplomatiska relationerna.

Harris: "Embargot är en lag. Du behöver beslut i Kongressen för att häva den eller så behöver presidenten anse att det finns en demokratiskt vald regering vid makten i Kuba. Vi förväntar oss inte att något av detta ska hända inom en nära framtid." Om de vidhåller denna uppfattning, som en del analytiker säger har med valkampanjen att göra, så skiljer de sig från det Obama bad Kongressen i sitt sista "State of the Union" tal: "erkänna att Kalla Kriget är över, häv embargot."

Att återgå till samtal mellan USA och Kuba, återställa överenskommelserna som uppnåddes under Obamaadministrationen, skulle inte bara gynna kubaner. Det är många av USA-medborgarnas rättigheter som kränkts och mycket av USA:s nationella intressen som skadats av önskan att tillfredsställa den extremistgrupp som kontrollerar politiken bland kubaamerikaner i södra Florida.

Några anser att för att återställa de ömsesidigt gynnsamma avtalen mellan de två länderna, som bröts av Trump, så måste Kuba göra eftergifter som det inte gjorde under Obama.

Fyra år efter Obamas sista uttalande om Kuba har det han begärde av Kongressen istället vänts till de värsta stunderna i historien i relationerna mellan länderna. Som resultat av bred debatt och enighet i Kuba har landet förändrats och går mot att fördjupa dessa förändringar. Man gör det inte för att tillfredsställa USA, utan trots alla de hinder som USA pådyvlat Kuba och som gör förändringarna svårare. I detta innefattas bötfällning av banker och företag för att de har förbindelser med Kuba (i vilket Obama satte rekord med skyhöga böter) och det ekonomiska ruinerandet av vår viktigaste leverantör av bränsle och vår viktigaste allierade, Venezuela. Ett land som Obama utmålade som ett "ovanligt och extraordinärt hot" mot USA.

Obamas kom med ekonomiska förslag och förföriskt tal i Havannas Stora Teater där han öppet blandade sig i våra angelägenheter. Hans inblandning och krav på ökad privatisering bromsade upp förändringarna och ledde istället till förstärkning av de statliga företagen, de som är basen för de sociala tjänster som alla kubaner har del av.

Förändringar som vi själva beslutat om kommer innan 2020 är slut att lösa den gordiska knut som de dubbla valutorna utgör. De innefattar också eliminering av allmänna, allomfattande subventioner och en reform av löner och priser. Det kommer att skapa bättre villkor för att införa ytterligare flera åtgärder som väntar på att verkställas. Sådana som en utökad lista över vilka ekonomiska aktiviteter som tillåts, implementeringen av privata mikro- och småföretag och sammanlänkningen av den statliga sektorn med den icke-statliga och utländska investeringar.

Internetuppkopplingen har mångfaldigats och är idag en realitet med betydligt större tillgänglighet på hela ön, men behöver fortsätta att förbättras. Det trots Washingtons förföljelse av finansärer och leverantörer. Samtidigt som USA ger generösa bidrag för att ljuga och finansiera mediekampanjer och rekrytera och skapa falska ledare till ett påhittat "civil-samhälle", som är kända på CIA:s kontor

men inte på de kubanska gatorna.

Säkerligen hade mer kunnat göras för att omvandla den kubanska ekonomin. Den första att erkänna det är Kubas regering. Men Kuba har inte stått still i väntan på att blockaden ska hävas. Inte bara har ön försvarat och förespråkat en civiliserad relation mellan de båda länderna. Mitt under de svåraste omständigheter ? med en allt brutalare ekonomisk blockad och Covid-19 pandemin ? har Kuba visat hur man skyddar sitt folk, vilket resulterat i exemplariska siffror på pandemins verkningar. Landet har också beslutat om en ekonomisk strategi som ska släppa loss dess ekonomiska potential. Det är vad det kubanska folket vill och försvarar. Inte en regering som böjer på nacken inför sin mäktige granne. Det visas av den omfattande debatten i vilken alla medborgare hade möjlighet att fritt uttrycka sina uppfattningar om den nya Grundlagen. Denna slår i en av sina första paragrafer fast att ?Republiken Kuba baserar sina internationella relationer på utövandet av suveränitet, anti-imperialistiska principer och internationalism i enlighet med folkets intressen. I konsekvens med detta slår det fast att ekonomiska, diplomatiska och politiska relationer med en annan stat aldrig kan förhandlas fram under aggression, hot eller tvång.?

För närvarande pågår arbetet i Folkmaktens Nationalförsamling att implementera som lag de rättigheter som Grundlagen ger, den nya strukturen av hur staten verkar och de befogenheter som garanteras kommunerna. Kanske skulle en liknande process vara till nytta hos vår mäktige granne för att lösa den ojämlikhet som Covid-19 och mordet på George Floyd satt i fokus. Men Kubas president kommer aldrig att stå i Carnegie Hall och föreslå USA vad det ska göra för att komma till rätta med det som tidskriften Foreign Affairs kallar ?förruttnelse i Amerikas politiska institutioner.?

Vi kubaner gör inte det. Vi är inte vad Martí kallade Amerikas Rom. Inte heller går vi runt i världen och talar om för andra vad de ska göra. Även om det handlar om sådant som Obama och Biden lovade att främja till förmån för de många nordamerikanerna, sådant som universitet utan skuldsättning, lika lön för kvinnor och män, eller allmän garanti till hälsovård, fortfarande frågor utan lösning i USA. För att inte nämna begränsning av den straffria inblandningen av pengar i politiken.

Det är inte här i Kuba fruktan finns för utbyten, resor och regler för pengaförsändelser. Det är inte heller från denna sida som restriktioner införs. Sanningen är att enbart två år av dialog, framsteg och avtal mellan Kuba och USA orsakade så mycket fruktan hos frihetens fiender ? sådana som resor, investeringar och handel ? som Washington säger sig försvara, men som det begränsar när det gäller sin granne, så att de tog till aldrig tidigare använda medel som Artikel III i Helms-Burtonlagen och det totala förbudet mot penningförsändelser. Men här är vi fortsatt kubanska revolutionärer, beredda att arbeta för det som är bäst för folken i båda länder: ?en konstruktiv relation med respekt för olikheterna?, som president Diaz-Canel skrev 8 november. Och jag känner ingen som motsätter sig en civiliserad och respektfull relation mellan länderna.

Förhoppningsvis är inte kandidaternas språk det som gäller när de väl sitter vid regeringsmakten. Man kan hoppas att de som ska leda USA:s öden från 20 januari 2021 förstår vad Obama definierade inför kongressen 2016 som ?det bästa för båda folken.?

Även om blockaden är det största hindret för Kubas utveckling ? bara sedan 2019 har det orsakat förluster på över 5,5 miljarder dollar ? kommer vi att förändra ?allt som behöver förändras?, för kubanernas bästa, ?att frigöra oss själva med våra egna ansträngningar. ? Vi gör det för att lösa våra problem och för att uppfylla våra utvecklingsmål utan att vänta på hur mycket rött eller blått som färgar vår nordlige granne, ett land som den store amerikanske författaren Gore Vidal inte tvekade att kalla mer ett imperium än en republik.

Trump gjorde en ansträngning som få andra gjort för att störta den kubanska revolutionen. Men revolutionen fortsätter framåt utan att försöka bestämma över någon annan vad denne ska göra för att lösa de problem som kapitalismen skapar och verkar göra allt allvarigare i ett samhälle genomsyrat av rasism, våld och ojämlikhet. Och med en produktions- och konsumtionsmodell som hotar att utrota arten.

Övertygad om att förr eller senare så kommer muren av missförstånd som rests mellan USA och Kuba för att gynna en minoritet att falla, precis som en av de som gjort mest för att hålla den uppe, själv just har fallit.

Granma 201111

[Adiós a Trump, ¿quién le debe a Obama?](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)